

BAJENLAND

TROGNA SITT HAMMARBY

TEXT MAGNUS HAGSTRÖM FOTO HASSE FRIDÉN

De kom till Bajen som ungdomsspelare, nu är de veteranerna. När de ekonomiska kriserna avlöst varandra i Hammarbyhandbollen så har kompis-kvartetten Gunnar, Anders, Johan och Andreas alltid stått kvar. I mars belönades de med uppflyttning till Handbollsligan.

★ När Bajen den 12 mars besegrade Karlskrona i handbollens herrallsvenska blev laget klart för uppflyttning till Handbollsligan, trots att det återstod ett par omgångar. Stort segerjubel nere i Blekinge givetvis och när spelarbusen sen rullade in mot Eriksdalshallen kl 4 på morgonen mötte fans upp med bengaler och rök.

För några av spelarna var det extra starkt att gå upp med det här laget. En kvartett, som kom in i A-laget när Hammarby Handboll gick igenom ett av de många stälbad som följde efter

SM-guldåren 2006–2008. Gunnar Pettersson, Anders Wik-Rydberg, Johan Nilsson och Andreas Halvarsson har moderklubbar runt om i Stockholm men kom till Bajen som juniorer och har haft hela sina seniorkarriärer i klubben. Det är spelare som varje gång saken ställts på sin spets och det varit dags att ta beslutet om vart deras handbollsliv ska ta vägen – alltid valt att fortsätta i Hammarby.

De talar om en gemenskap som byggts under åren, en "vi-mot-dom"-anda som delvis skapats av klubbens svajiga ekonomi. Att det blivit en kompisgrupp utan åldershierarkier.

– Ibland har vi inte vetat om lönen skulle komma, men vi har blivit bra på att fokusera på handbollen. Det hade kanske varit skillnad om det handlat om jättelöner, men det är få som levt på det man fått från handbollen, säger Anders Wik Rydberg.

– Vi har velat visa omvärlden att vi vinner fast vi inte har några pengar, lägger Gunnar Pettersson till.

De är alla på en nivå som gör dem attraktiva för andra klubbar och skulle antagligen inte behövt ägna två säsonger åt spel i Herrallsvenskan med Hammarby.

– Det handlar också om trygghet. Både jag och Anders har gått igenom korsbandsskador. Då har det känts tryggt att vara kvar i en klubb som vet vad man kan, med Kalle Mattsson som tränade oss då och som nu är sportchef och med Anne Hopfgarten som sjukgymnast, säger Johan Nilsson.

– Det har alltid varit kul i Hammarby, man mår bra i klubben och är kompisar utanför. Folk som spelat med andra klubbar säger att det är något speciellt med gemenskapen i Hammarby, säger Andreas Halvarsson och lägger till:

– Relationen med fansen är speciell också. Jag tror inte något annat handbollslag har fans som är vakna 4 på morgonen för att hylla laget. Det var fantastiskt!

Förra säsongen missade de uppflyttning snöpligt. Sämre målskillnad gjorde att Aranäs tog direktuppflyttningsplatsen, och kvalmöjligheten togs sedan bort på grund av coronabrottet. Att de denna säsong lyckats fullt ut och står som serievinnare beror mycket på att de fick behålla laget från förra säsongen.

– I och med att det i stort sett är samma lag har vi inte behövt jobba med de stora dragen i spelet utan kunnat gå ner på detaljnivå. Vi lärde oss också förra året den hårda vägen att tänka på målskillnaden i matcherna och inte nöja oss när segrarna varit klara, säger Johan.

En sak de skruvat på denna säsong är försvarsspelet. 5-1 som de kört med syftar till att styra motståndarna och sätta dem i svårare situationer.

– Det satte sig mer och mer. Ju mer tid man har med samma grupp, ju mer bär det frukt, konstaterar Anders.

Eftersom man ofta framhåller publiken som en viktig faktor för glädjen att spela i Hammarby så har denna säsong varit väldigt annorlunda. De är ense om att det varit skittråkigt att inte ha publiken där, men har ändå lyckats fokusera och ta sig igenom spelåret på bästa sätt.

I höst väntar alltså Handbollsligan, men då kommer kvartetten att bli en trio. Lagkaptenen Gunnar Pettersson kommer inte att vara med – men det är givetvis inte tal om att gå till någon annan klubb utan helt enkelt känslan att kroppen inte håller längre. Men han och de övriga är övertygade om att Bajen ändå kommer att klara sig bra i högsta serien.

– Vi är nu de rutinerade spelarna men vi har fortfarande ett hyfsat ungt lag som utvecklas, säger Johan.

– Vi har tagit oss dit, vi kan spela handboll och har en spelidé och matchplan som håller. Men förra gången vi var uppe och åkte ur tog vi inte en enda poäng på bortaplan. Det måste bli bättre, menar Anders.

– Jag tror det kommer att gå bra med det duktiga lag vi har, förhoppningsvis får vi spela inför publik också, säger Andreas. ■

Eftersom den här texten publiceras i Supportrarnas Matchprograms guide inför kommande fotbolls-säsong så avslutar vi med ett par fotbollsfrågor.

1. Vad har fotbollen att lära av handbollen?
2. Hur går det för herr- och damlaget i årets allsvenska?

Gunnar: 1. Om domaren blåser i handboll och en spelare kastar bort bollen så åker han på utvisning. I fotboll är det nästan självklart att man spelar bort bollen.

2. Herrlaget topp 3, för damerna gäller att kriga sig kvar vilket jag tror att de gör.

Anders: 1. Det är så lätt att ramla i fotboll... men tyvärr har det blivit lite filmningar i handboll också.

2. Jag tror på SM-guld för båda.

Johan: 1. Spelarna ska känna press men också glädje av att spela för Hammarby. Det gäller att hålla ihop när det blåser och dra nytta av varandra i gemenskapen.

2. Damlaget – bra om de klarar sig kvar som nykomling. Herrarna borde tillhöra topp 4.

Andreas: 1. Njut av de fansen man har!

2. Som nykomling ska man inte förvänta sig för mycket, jag tror damerna hamnar i mitten. För herrarna gäller topp 4 åtminstone.